KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 8.2.2006
KOM(2006) 34 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE

Stratégia EÚ v oblasti biopalív

{SEK(2006) 142}

OBSAH

1. ÚVOD 3

2. UVEDOMENIE SI POTENCIÁLU BIOPALÍV – STRATEGICKÝ PRÍSTUP 4

2.1. Biopalivá prvej generácie 5

2.2. Biopalivá druhej generácie a ďalšie 5

2.3. Biopalivá v rozvojových krajinách 6

3. STRATÉGIA VÝROBY A VYUŽÍVANIA BIOPALÍV – SEDEM POLITICKÝCH OSÍ 7

3.1. Stimulácia dopytu po biopalivách 7

3.2. Využívanie environmentálneho prínosu 9

3.3. Rozvoj výroby a distribúcie biopalív 10

3.4. Rozširovanie dodávok východzích surovín 11

3.5. Možnosti rozšírenia obchodovania 13

3.6. Podpora rozvojových krajín 14

3.7. Podpora výskumu a vývoja 15

Príloha 1: Biofuels Glossary 17

Príloha 2: Biofuels progress at national level 18

Príloha 3: Policies promoting biofuels in non-EU countries 19

Príloha 4: Biofuels market situation 21

Príloha 5: Trade in biofuels 24

1. ÚVOD

V Európskej únii je doprava zodpovedná za približne 21 % všetkých emisií skleníkových plynov, ktoré prispievajú ku globálnemu otepľovaniu, pričom tento percentuálny podiel narastá. V snahe dosiahnuť ciele trvalo udržateľného rozvoja, najmä zníženie emisií skleníkových plynov dohodnuté na základe Kjótskeho protokolu, je dôležité nájsť spôsoby zníženia emisií pochádzajúcich z dopravy.

A to nie je jediná úloha. Takmer všetka energia, ktorá sa využíva v sektore dopravy EÚ, pochádza z ropy. Známe zásoby ropy sú, pokiaľ ide o množstvo, obmedzené a nachádzajú sa v malom počte regiónov sveta. Nové rezervy existujú, ale vo väčšine prípadov je ťažba z nich náročnejšia. Zachovanie energetických zásob do budúcnosti teda nie je len otázkou obmedzenia závislosti od dovozu, ale vyžaduje aj množstvo politických iniciatív vrátane diverzifikácie zdrojov a technológií[1].

V Európskej únii sa už prijímajú mnohé opatrenia. Výrobcovia vozidiel vyvíjajú nové modely, ktoré sú čistejšie, efektívnejšie z hľadiska paliva a ktoré fungujú na nových princípoch. Vynakladá sa úsilie aj na zlepšenie verejnej dopravy a podporu využívania environmentálne priaznivých druhov dopravy tam, kde je to možné.[2]. Na zmenšenie objemu energie využívanej v doprave sú potrebné ďalšie opatrenia.

Pred rozvojovými krajinami stoja podobné a ešte väčšie úlohy súvisiace s energiou pre dopravu: zvyšovanie cien ropy nepriaznivo vplýva na ich platobnú bilanciu; závislosť od dovážaných fosílnych palív zvyšuje ich zraniteľnosť a aj ony musia riešiť problém zníženia emisií skleníkových plynov.

Ústredný význam energetickej politiky, ktorá má pomôcť EÚ pri plnení úloh globalizácie, potvrdili hlavní predstavitelia štátov a vlád Únie na neformálnom samite v Hampton Courte v októbri 2005, kde bola Komisia požiadaná, aby pripravila návrhy rozvoja oživenej európskej energetickej politiky. Jednou z dôležitých súčastí takého prístupu by boli spôsoby riešenia otázky nadmernej závislosti Európy na dovážanej rope a plyne a vypracovanie koherentného prístupu založeného na dôkladnej analýze ekonomických, environmentálnych a sociálnych dopadov s cieľom postupného znižovania tejto závislosti.

Toto oznámenie sa zaoberá úlohou, ktorú by mohli v týchto súvislostiach zohrať biopalivá. Biopalivá vyrobené z biomasy, ktorá je obnoviteľným zdrojom, sú priamou náhradou fosílnych palív v doprave a môžu sa ľahko začleniť do systému zásobovania palivom. Biopalivá sa môžu využiť ako alternatívne palivo v doprave, ako v prípade iných alternatívnych zdrojov energie (pozri 2.1), a tak by mohli pomôcť preraziť cestu ďalšiemu pokročilejšiemu vývoju, napríklad obnoviteľného vodíka.

Napriek tomu, že biopalivá sú väčšinou ešte stále drahšie ako fosílne palivá, ich využívanie sa rozširuje vo všetkých krajinách sveta. V súčasnosti sa odhaduje, že globálna výroba biopalív podporovaná politickými opatreniami predstavuje viac ako 35 miliárd litrov.

EÚ podporuje využívanie biopalív s cieľom zredukovať emisie skleníkových plynov, urýchliť dekarbonizáciu palív v doprave, zväčšiť rôznorodosť a rozmanitosť zdrojov zásobovania palivami, poskytnúť nové možnosti príjmov vo vidieckych oblastiach a vyvinúť dlhodobé

---

[1] Ako sa zdôrazňuje v Zelenej knihe „K európskej stratégii o zabezpečení zásobovania energiou" KOM(2000) 769 konečné znenie.

[2] Pozri Bielu knihu o európskej dopravnej politike na rok 2010. KOM(2001) 370 konečné znenie.

náhrady za fosílnu ropu. Očakáva sa, že vývoj vo výrobe biopaliva ponúkne nové možnosti oživenia príjmov a zamestnanosti vo vidieckych oblastiach.

V súvislosti s revíziou smernice o biopalivách[3], ktorú má Komisia vykonať do konca roku 2006, sa bude venovať pozornosť otázke efektívnosti nákladov, želanej úrovni po roku 2010 a posúdeniu a monitorovaniu vplyvu biopalív na životné prostredie.

Výroba biopalív z vhodných východzích surovín by mohla byť hospodárskym a environmentálnym prínosom v mnohých rozvojových krajinách, mohla by sa podieľať na zvýšení zamestnanosti, znížiť závislosť od dovozu energie a otvoriť potenciálne trhy pre vývoz. Predovšetkým výroba bioetanolu by mohla byť prijateľnou alternatívou pre niektoré krajiny vyrábajúce cukor, ktoré boli postihnuté reformou režimu EÚ v súvislosti s cukrom.

Toto oznámenie dopĺňa akčný plán pre biomasu[4] a sprevádza ho posúdenie dosahu prezentujúce rozličné politické možnosti. Vychádzajúc z tohto posúdenia sa v oznámení odporúča prístup založený na regulovanom trhu zodpovedajúci možnosti 2 posúdenia dosahu, ktorá odráža súčasné znalosti a usiluje sa pripraviť cestu pre budúci rozvoj. Táto možnosť uprednostňuje najmä vyrovnaný prístup v obchodných rokovaniach týkajúcich sa biopalív, využitie prístupných nástrojov v poľnohospodárskej, kohéznej politike a v politike rozvoja vidieka, ako aj rozvoj a koherentný balík pomoci rozvojovým krajinám. Hoci existujúce technológie v súčasnosti neponúkajú pre EÚ riešenia, ktoré by boli konkurencieschopné v oblasti nákladov, predpokladá sa, že prínos podpory rozvoja biopalív vyváži príslušné náklady. V tomto kontexte by rozvoj biopalív druhej generácie, kde výskum a rozvoj zohrávajú dôležitú rolu, mohol ďalej prispieť k ich nákladovej účinnosti. Vzhľadom na komplikovaný, prierezový a dynamický charakter problematiky, ide o strategický prístup, ktorého účinky sa budú starostlivo monitorovať. Keďže sa trh s biopalivami vyvíja, bude sa o príslušných zmenách diskutovať a budú začlenené do stratégie.

2. UVEDOMENIE SI POTENCIÁLU BIOPALÍV – STRATEGICKÝ PRÍSTUP

V súčasnom akčnom pláne o biomase už sú opísané rozličné opatrenia, ktoré sa prijmú za účelom podpory využívania všetkých druhov biomasy na výrobu obnoviteľnej energie. V tomto oznámení sa stanovuje **stratégiu EÚ pre biopalivá** s tromi cieľmi:

- ďalej propagovať biopalivá v EÚ a v rozvojových krajinách a zabezpečiť, aby ich výroba a využívanie boli globálne pozitívne pre životné prostredie a aby s prihliadnutím na konkurencieschopnosť prispievali k cieľom Lisabonskej stratégie;
- pripravovať sa na rozsiahle využívanie biopalív zlepšením ich nákladovej konkurencieschopnosti prostredníctvom optimalizovaného pestovania východzích surovín, realizovať výskum biopalív „druhej generácie“ a podporovať vstup na trh prostredníctvom demonštračných projektov a odstraňovaním netechnických prekážok;
- preskúmať možnosti rozvojových krajín – vrátane tých, ktoré boli postihnuté reformou režimu EÚ týkajúcou sa cukru – v oblasti výroby biopalív a východzích surovín pre biopalivá a určiť úlohu, ktorú má zohrávať EÚ pri podpore rozvoja trvalo udržateľnej výroby biopalív.

---

3 Smernica 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave (Ú. v. EÚ L 123, 17.5.2003).

4 KOM(2005)628, prijatý 7. decembra 2005.

2.1. Biopalivá prvej generácie

Biopalivá prvej generácie sa môžu v súčasnosti používať ako nízko percentuálne zmesi s konvenčnými palivami vo väčšine vozidiel a môžu sa distribuovať prostredníctvom existujúcej infraštruktúry. Niektoré dieselové vozidlá môžu jazdiť na 100-percentnú bionaftu (B100) a tzv. „flex-fuel“ (dvojpalivové) vozidlá sú už k dispozícii v mnohých krajinách na celom svete. Nahradenie určitého percentuálneho podielu ropy alebo benzínu biopalivom predstavuje najjednoduchší spôsob, ako môže dopravný sektor okamžite prispieť k dosahovaniu kjótskych cieľov, predovšetkým preto, lebo sa tento prínos môže uplatniť na všetky vozidlá. Vývoj náhrady nafty je v európskom kontexte obzvlášť dôležitý, ak prihliadneme na skutočnosť, že EÚ je v súčasnosti čistým dovozcom nafty, zatiaľ čo benzín vyváža.

Avšak aj pri využívaní najmodernejších technológií môžu ceny biopalív vyrábaných v EÚ len ťažko konkurovať fosílnym palivám. S momentálne dostupnými technológiami by bionafta vyrábaná v EÚ je konkurencieschopná pri cene ropy približne 60 eur za barel a bioetanol sa stáva konkurencieschopný pri cene ropy 90 eur za barel.

Biopalivá sa môžu využiť ako alternatívne palivo v doprave, ako aj iné alternatívne palivá, ako napríklad skvapalnený zemný plyn (LNG), stlačený zemný plyn (CNG), skvapalnený ropný plyn (LPG) a tekutý vodík. Napriek tomu sa podpora využívania v súčasnosti dostupných biopalív sa môže považovať za nevyhnutný predbežný krok k zníženiu emisií skleníkových plynov, k zvýšeniu rozmanitosti zdrojov energie v doprave a k príprave hospodárstva EÚ na ďalšie alternatívy v dopravnom sektore, ktoré ešte zatiaľ nedozreli. Prostredníctvom aktívneho postoja ku globálnym trendom v oblasti biopalív a prostredníctvom zabezpečenia ich trvalo udržateľnej výroby môže EÚ využívať a exportovať svoje skúsenosti a znalosti a zapojiť sa do výskumu, čím sa zabezpečí, že zostaneme na čele technického rozvoja. Jasne vytýčená stratégia EÚ zabezpečí aj nižšie výrobné náklady.

Zásobovanie východzími surovinami je veľmi dôležité pre úspešnosť stratégie biopalív. Preto sa prehodnotia niektoré ustanovenia Spoločnej poľnohospodárskej politiky a v prípade potreby sa upravia. Očakávaný nárast svetového obchodu s biopalivami prispeje aj k stabilite zásobovania EÚ a ostatných častí sveta.

Výstavba tovární na výrobu alternatívnych palív, zavedenie nových typov motorov a prispôsobenie palivového distribučného systému, to všetko si vyžaduje dlhodobé investície, ktoré potrebujú stabilné prognózy o dopyte na trhu. Znamená to, že opatrenia na strane zásobovania musia byť doplnené o efektívny trhový motivačný systém. Zo strednodobého hľadiska budú potrebné dodatočné investície na to, aby sa začali používať nové technológie a východzie suroviny. Ak majú byť procesy súvisiace s biopalivami druhej generácie efektívne v obchodnej oblasti, významnú úlohu bude zohrávať lesníctvo a odpadové materiály.

V snahe získať čo najväčší prínos zo súčasných a budúcich možností sa Komisia zaviazala, že bude podporovať trh s biopalivami prvej generácie, ktorý sa bude dopĺňať o nové priebežne vyvíjané technológie.

2.2. Biopalivá druhej generácie a ďalšie

Dobre rozvinutá je už jedna z najsľubnejších technológií výroby biopalív druhej generácie – spracovanie ligno-celulózy. V EÚ boli vybudované tri skúšobné prevádzky – vo Švédsku, v Španielsku a v Dánsku. Medzi ďalšie technológie na premenu biomasy na tekuté biopalivá (BtL) patrí výroba Fisher-Tropschovej bionafty a bio-DME (bimetyl éteru). Ukážkové prevádzky fungujú v Nemecku a Švédsku.

Syntetický zemný plyn (SNG – synthetic natural gas) sa dá vyrábať z fosílnych aj z obnoviteľných zdrojov. Obnoviteľný SNG má výrazné výhody pre zníženie CO_2 a môže byť rozhodujúcim krokom vo vývoji ďalších plynných palív.

Skupina na vysokej úrovni CARS 21[5] označila biopalivá druhej generácie za mimoriadne sľubné a odporúča, aby sa ich vývoju poskytovala výrazná podpora. Táto skupina dospela k záveru, že ďalší politický vývoj by mal zohľadňovať a vyjadrovať prínos rozličných technológií a výrobných procesov biopalív k problematike klimatických zmien.

Na prípravu rozsiahleho využívania cenovo konkurencieschopných biopalív je potrebný nepretržitý výskum a vývoj, aby boli nové technológie úspešné. Európska platforma technológií biopalív a iné technologické platformy môžu zohrať pri dosiahnutí tohto cieľa rozhodujúcu úlohu. Majú sa podporovať aj práce na vývoji určitých východzích surovín a na rozširovaní druhov surovín, ktoré sa môžu využívať na výrobu biopalív.

Na podporu najlepších postupov a na získanie dlhodobých investícií zo súkromného sektoru bude nevyhnutné partnerstvo všetkých zainteresovaných subjektov. V tejto súvislosti by mohla Európska investičná banka pomôcť pri vývoji a realizácii ekonomicky životaschopných projektov a technológií.

Tento vývoj bude monitorovaný na úrovni EÚ s cieľom včas poskytnúť podporu tvorbe nových verzií demonštračných projektov pre obchodné operácie. Súčasne sa musí zaručiť environmentálny prínos všetkých nových procesov a musia sa odstrániť všetky netechnické prekážky pre prijatie týchto procesov.

Pokročilé technológie na výrobu biopalív by mohli predstavovať aj odrazový mostík pre výrobu obnoviteľného vodíka, ktorý stelesňuje predstavu dopravy takmer bez emisií. Vodíkové palivové články však vyžadujú novú technológiu motorov, ako aj veľké investície do prevádzok na výrobu vodíka a nový distribučný systém. V tejto súvislosti sa musí dôkladne zhodnotiť trvalá udržateľnosť a opodstatnenosť vodíka. Akýkoľvek prechod na dopravu založenú na vodíkových článkoch by vyžadoval významné rozhodnutie, ktoré by bolo súčasťou širokoplošnej, dlhodobej stratégie.

2.3. Biopalivá v rozvojových krajinách

Produktivita biomasy je najvyššia v tropickom prostredí a výrobné náklady na biopalivá, predovšetkým na etanol, sú v mnohých rozvojových krajinách relatívne nízke. Bioetanol vyrábaný z cukrovej trstiny je v súčasnosti schopný konkurovať fosílnym palivám v Brazílii, ktorá je najväčším výrobcom bioetanolu na svete. Okrem toho objem vstupnej fosílnej energie na výrobu etanolu z cukrovej trstiny je menší ako na výrobu etanolu v Európe, takže príslušné zníženia emisií sú väčšie. Hlavným výrobcom bionafty je v súčasnosti EÚ, bez výrazného obchodovania. Také rozvojové krajiny, ako Malajzia, Indonézia a Filipíny, ktoré v súčasnosti vyrábajú bionaftu pre vlastný domáci trh, by mohli vytvoriť vývozný potenciál.

Vo všeobecnosti by výroba biopalív mohla predstavovať možnosť rozšírenia rozmanitosti poľnohospodárskych činností, mohla by znížiť závislosť na fosílnych palivách (hlavne na rope) a trvalo udržateľným spôsobom prispieť k hospodárskemu rastu. Musia sa však uznať rozdiely medzi rozvojovými krajinami, pričom existujú obavy v súvislosti s environmentálnymi, ekonomickými a sociálnymi otázkami.

---

5 Skupinu na vysokej úrovni CARS 21 založil viceprezident Verheugen, aby sa zaoberala otázkami konkurencieschopnosti európskeho automobilového priemyslu. Svoju správu prijala 12. decembra 2005: http//www.europa.eu.int/comm./enterprise/automotive/pagesbackground/competitiveness/cars21final report.pdf.

Rozličné vyhliadky pre výrobu a využívanie biopalív v rozvojových krajinách súvisia s typmi vyrábaných východzích surovín a s množstvom ekonomických faktorov. Pre domáci vývoj biopalív je dôležitým determinantom cena ropy na svetovom trhu. Medzi ďalšie faktory, ktoré zohrávajú významnú úlohu patrí i) potenciálny rozsah výroby; ii) veľkosť vnútroštátneho a regionálneho trhu; iii) potrebné investície do infraštruktúry; iv) podpora zo strany politického režimu; v) možnosti vývozu (EÚ, USA, Japonsko, Čína); a vi) trhová cena východzích surovín, ktoré sa majú používať na výrobu biopalív.

V krajinách, kde je pravdepodobná rozsiahla expanzia výroby východzích surovín, existujú obavy o životné prostredie súvisiace s tlakom na ekologicky citlivé oblasti, akými sú napríklad dažďové pralesy. Ďalej sa tu prejavujú obavy z účinkov na úrodnosť pôdy, na dostupnosť a kvalitu vody a z používania pesticídov. Medzi sociálne účinky patrí potenciálne presídľovanie komunít a konkurencia medzi výrobou biopalív a potravín. Tieto problémy vyžadujú osobitný prieskum a kvantifikáciu a v prípade potreby sa musia riešiť pomocou prísneho regulačného systému. Rozvojová politika EÚ sa bude zameriavať na pomoc príslušným rozvojovým krajinám pri využívaní výhod poskytovaných biopalivami a zároveň aj na primerané riešenie uvedených problémov.

3. STRATÉGIA VÝROBY A VYUŽÍVANIA BIOPALÍV – SEDEM POLITICKÝCH OSÍ

Táto kapitola opisuje sedem politických osí, podľa ktorých sú zoskupené opatrenia, ktoré prijme Komisia na podporu výroby a využívania biopalív.

3.1. Stimulácia dopytu po biopalivách

Komisia

- v roku 2006 predloží správu s cieľom možnej revízie smernice o biopalivách. Táto správa bude *inter alia* riešiť otázky vytýčenia národných cieľov podielu biopalív na trhu, povinného zásobovania biopalivami a zabezpečenia trvalo udržateľnej výroby;
- bude podporovať členské štáty v tom, aby v rámci povinného zásobovania biopalivami uprednostňovali biopalivá druhej generácie;
- bude podporovať Radu a Európsky parlament v tom, aby urýchlene schválili jej nedávno prijatý legislatívny návrh na podporu verejného obstarávania čistých a efektívnych vozidiel, vrátane tých, ktoré využívajú zmesi s vysokým podielom biopalív.

Komisia vydala v roku 2001 oznámenie doplnené o legislatívne návrhy týkajúce sa alternatívnych palív pre cestnú dopravu, ktoré určili tri hlavné palivá (biopalivá, zemný plyn a vodík) s potenciálom pre rozvoj[6]. Právne návrhy boli prijaté v pozmenenej forme v roku 2003.

Smernica o biopalivách[7] stanovuje „referenčné hodnoty“ pre biopalivá vo výške 2-percentného podielu na trhu v roku 2005 a 5,75-percentného podielu v roku 2010. Pri implementácii tejto smernice sa mnohé členské štáty odvolávali na oslobodenie od daní podľa

---

6 Oznámenie Komisie o alternatívnych palivách pre cestnú dopravu a o súbore opatrení na podporu používania biopalív, KOM(2001) 547.

7 Smernica 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave (Ú. v. EÚ L 123, 17.5.2003).

smernice o zdaňovaní energií[8]. Niektoré z nich nedávno zaviedli povinné zásobovanie biopalivami, ktorým sa od spoločností dodávajúcich palivá požaduje, aby do objemu palív umiestňovaných na vnútroštátnom trhu začlenili určitý percentuálny podiel biopalív.

Cieľový 2-percentný podiel biopalív v roku 2005 nebol dosiahnutý. S cieľmi vytýčenými členskými štátmi by mal podiel biopalív dosiahnuť v najlepšom prípade len 1,4 %. Komisia začala disciplinárne konanie v siedmich prípadoch, keď členské štáty prijali nízke cieľové hodnoty bez riadneho odôvodnenia.

V roku 2006 Komisia predloží **správu** o implementácii smernice o biopalivách s cieľom možnej revízie. Táto správa bude *inter alia* riešiť otázky:

– národných cieľov pre podiel biopalív na trhu,

– povinného zásobovania biopalivami,

– požiadaviek, aby sa do cieľových hodnôt započítavali len tie biopalivá, ktorých výroba zodpovedá normám minimálnej udržateľnosti.

Každý systém osvedčení sa musí uplatňovať nediskriminačným spôsobom na tuzemsky vyrábané biopalivá a na dovážané biopalivá a musí zodpovedať ustanoveniam Svetovej obchodnej organizácie (WTO).

Zdá sa, že **povinné** zásobovanie biopalivami predstavuje sľubný spôsob, ako vyriešiť problémy s oslobodením od daní. Na jeho základe sa jednoduchšie uprednostňujú biopalivá s väčšími úsporami skleníkových plynov, ktoré by chcela Komisia podporovať.

Smernica o zdaňovaní energií umožňuje členským štátom poskytnúť za určitých podmienok zníženie dane / oslobodenie od dane v prospech biopalív. Tieto daňové úpravy sa považujú za štátnu pomoc, ktorá sa nemôže implementovať bez predchádzajúceho schválenia Komisiou. Cieľom posúdenia zo strany Komisie je zabrániť neprípustnému poškodzovaniu konkurencie a je založené na pokynoch Komisie pre štátnu pomoc environmentálnej ochrane[9]. Tieto pokyny zohľadňujú priaznivé účinky, ktoré môže mať energia vyrobená z biomasy v porovnaní s energiou pochádzajúcou z fosílnych palív.

Ďalším cieľom tohto posúdenia je zabezpečiť, aby nedochádzalo k prehnaným kompenzáciám, čo požaduje aj smernica o zdaňovaní energií. Keďže sa výrobné náklady v jednotlivých prípadoch líšia, predovšetkým u bioetanolu, Komisia skúma, do akej miery sa môžu vylepšiť príslušné nástroje, aby sa zohľadnila táto skutočnosť a zároveň aby sa rešpektovali medzinárodné obchodné pravidlá.

Bude sa musieť starostlivo posúdiť kompatibilita medzi povinným zásobovaním biopalivami (v rozličných možných formách) a daňovou stimuláciou. Dá sa očakávať, že povinné zásobovanie biopalivami odstráni potrebu finančnej podpory a umožní zníženie úrovne štátnej pomoci, a to v súlade so zásadou platieb od znečisťujúcich subjektov a s akčným plánom Komisie o štátnej pomoci, ktorý sa zameriava na menej pomoci, ale s vyššou kvalitou.

Okrem toho by sa mal stanoviť právny rámec **stimulácie** súvisiacej s environmentálnymi účinkami jednotlivých palív. Podporili a spropagovali by sa tým trhové opatrenia na strane dopytu súvisiace s biopalivami. Medzi vhodné politické opatrenia by mohla napríklad patriť podpora environmentálnych systémov pre užívateľov vozidiel, ekologické označovanie,

---

8 Smernica 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003).

9 Ú. v. ES C 37, 3.2.2001, s. 3, najmä oddiel E.3.3.

diferenciácia cien prostredníctvom emisných poplatkov a odvodov, propagácia kvality životného prostredia prostredníctvom vzdelávania a informovania zákazníkov aj výrobcov, obchodovateľné povolenia, záruky environmentálnej výkonnosti, fondy a hodnotenie environmentálnych rizík v bankových postupoch.

Vhodné trhy pre rozvoj využívania biopalív zabezpečujú vozové parky v štátom aj súkromnom vlastníctve a poľnohospodárske a ťažké nákladné vozidlá, u ktorých sa oslobodenie od dane alebo zníženie dane osvedčilo ako mimoriadne úspešné pri podpore využívania zmesí s vysokým podielom biopalív. V oblasti poľnohospodárstva sú v súčasnosti k dispozícii malé spracovateľské prevádzky a systémy na spracovanie osiva, ktoré môžu hospodárne vyrábať bionaftu z poľnohospodárskeho odpadu alebo z olejových semenných plodín. Mestské a súkromné autobusové vozové parky majú väčšinou určených dodávateľov paliva, takže môžu ľahko prejsť na biopalivá. Ďalšou oblasťou, kde by sa mohol dopyt po biopalivách ďalej stimulovať, sú rybárske flotily a plavidlá, kde sa ponúka možný trh využitia biopalív.

Vo verejnom sektore bude Komisia naďalej podporovať využívanie biopalív v špecifických oblastiach. Vypracovala návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o podpore čistých vozidiel cestnej dopravy[10], vrátane tých, ktoré používajú zmesi s vysokým podielom biopalív.

3.2. Využívanie environmentálneho prínosu

Komisia

- preskúma, ako môže používanie biopalív prispieť k cieľom zníženia emisií CO_2 vo vozových parkoch;
- preskúma a podľa potreby navrhne opatrenia na zabezpečenie optimálneho prínosu biopalív v oblasti skleníkových plynov;
- pracuje na zabezpečení trvalej udržateľnosti pestovania východzích surovín biopalív v EÚ a v tretích krajinách;
- preskúma otázku limitov obsahu etanolu, éteru a iných okysličujúcich látok v benzíne; limity obsahu výparov v benzíne; a limity obsahu bionafty v nafte.

Komisia skúma rozsah využívania biopalív vo vzťahu k cieľom zníženia emisií CO_2 vo vozových parkoch, pričom vychádza z dohody s výrobcami automobilov o znížení emisií pochádzajúcich z nových áut v rámci integrovaného prístupu, ktorý je súčasťou Európskeho programu klimatických zmien. Vychádzajúc zo správy CARS21[11] Komisia v súčasnosti skúma rôzne možnosti tohto prístupu.

Na to, aby bolo možné využívať potenciálny environmentálny prínos, musí sa stratégia výroby a využívania biopalív zamerať na 1) optimalizáciu prínosu v oblasti skleníkových plynov vzhľadom na výdavky, 2) zabránenie poškodzovaniu životného prostredia spôsobenému výrobou biopalív a ich východzích surovín, 3) zabezpečenie toho, aby využívanie biopalív nevyvolalo environmentálne a technické problémy.

1) Motivovanie k biopalivám v súčasnosti nezohľadňuje skutočný prínos rozličných biopalív a ich výrobných procesov v oblasti skleníkových plynov. Spojenie prínosov v oblasti skleníkových plynov s podporou opatrení týkajúcich sa biopalív by

[10] KOM(2005) 634.
[11] Pozri poznámku pod čiarou 5.

napomohlo ku zvýšení ich prínosov a vyslalo priemyslu v tomto smere jasný signál o význame ďalšieho zlepšovania výrobných postupov. Navyše by to umožnilo vysielanie trhových signálov výrobcom palív a východzích surovín, aby ďalej znižovali emisie uhlíka v dopravnom sektore. Aby bol takýto mechanizmus efektívny, musí sa uplatňovať tak na tuzemské, ako aj na dovážané výrobky nediskriminačným spôsobom a musí plne zodpovedať opatreniam WTO. Mala by sa preskúmať aj možnosť nadnárodného postoja spojeného s existujúcim Mechanizmom čistého rozvoja, čím by sa mohla zabezpečiť zaangažovanosť obchodných partnerov. Motivácie zahrnuté do smernice o biopalivách sa v priebehu roku 2006 zrevidujú.

2) Je dôležité, aby sa na výrobu **východzích surovín** pre biopalivá uplatňovali primerané minimálne environmentálne normy prispôsobené miestnym podmienkam EÚ a tretích krajín. Určité obavy vyvoláva využívanie neobrábanej pôdy z dôvodu potenciálneho vplyvu na biodiverzitu a pôdu, a ďalej výroba biopalív v ekologicky zraniteľných oblastiach. Riešenie týchto obáv si vyžaduje upriamiť pozornosť na to, kde by sa energetické plodiny vo všeobecnosti hodili na striedanie plodín, ako by sa dalo vyhnúť negatívnym dopadom na biodiverzitu, znečisteniu vody, degradácii pôdy a narušeniu biotopov a druhov vo vzácnych prírodných oblastiach. Kritéria trvalej udržateľnosti pre výrobu v EÚ by sa však nemali obmedzovať na energetické plodiny, ale mali by pokrývať všetku poľnohospodársku pôdu, ako to vyžadujú pravidlá vzájomnej zhody stanovené v rámci reformy Spoločnej poľnohospodárskej politiky (CAP) 2003. Tieto kritériá by mali zohľadňovať aj výhody pestovania energetických plodín v systéme rotácie plodín a v marginálnych oblastiach. Takéto kritériá a normy musia zodpovedať opatreniam WTO, musia byť efektívne a nesmú byť zbytočne byrokratické.

3) Využívanie rozličných typov biopalív vyvoláva rozličné environmentálne a technické otázky. **Smernicou o kvalite palív**[12] sa stanovujú špecifikácie pre benzín a naftu z environmentálnych a zdravotných dôvodov, napríklad limity obsahu etanolu, éteru a iných okysličujúcich látok v benzíne. Ďalej sa obmedzuje tlak výparov v benzíne. Norma EN590 určuje ďalšie limity z technických dôvodov a stanovuje, že nafta nesmie obsahovať viac ako 5 % bionafty čo do objemu (4,6 % čo do energie). Tieto limity predstavujú prekážky zvýšenému využívaniu biopalív.

Komisia oznámila, že preskúma množstvové obmedzenia etanolu, éteru a bionafty v roku 2006.

3.3. Rozvoj výroby a distribúcie biopalív

Komisia

- bude podporovať členské štáty a regióny v zohľadňovaní prínosu biopalív a iných foriem bioenergie pri vytváraní ich vnútroštátnych referenčných právnych rámcov a operačných plánov v rámci politiky súdržnosti a politiky rozvoja vidieka;
- navrhne zostavenie osobitnej ad hoc skupiny na posudzovanie možností výroby a využívania biomasy vrátane biopalív v rámci vnútroštátnych programov rozvoja vidieka;

12 Smernica 98/70/ES z 13. októbra 1998 týkajúca sa kvality benzínu a naftových palív (Ú. v. ES L 350, 28.12.1998) zmenená a doplnená smernicou 2003/17/ES z 13. marca 2003 (Ú. v. ES L 76, 22.3.2003).

- požiada príslušné priemyselné odvetvia o vysvetlenie technického odôvodnenia postupov, ktoré pôsobia ako prekážky zavádzaniu biopalív, a bude monitorovať správanie týchto odvetví na zabezpečenie toho, aby nedochádzalo k diskriminácii biopalív.

Mnohé regióny využívajúce pomoc štrukturálnych fondov a kohézneho fondu, predovšetkým vo vidieckych oblastiach strednej a východnej Európy, majú potenciál na využívanie biomasy pre vytváranie hospodárskeho rastu a zamestnanosti. Nízke náklady na pracovnú silu a vysoká dostupnosť zdrojov môže týmto regiónom poskytovať výhodu pri výrobe východzích surovín biopalív. Podpora vývoja obnoviteľných a alternatívnych zdrojov energie, ako napríklad biomasy, vrátane biopalív, je teda dôležitým cieľom **kohéznej politiky**[13]. Pomoc sa môže sa poskytovať napríklad pri rekvalifikácii farmárov, pri poskytovaní vybavenia výrobcom biomasy a pri investíciách do zariadení na výrobu biopalív.

Komisia nabáda členské štáty a regióny k tomu, aby pri príprave svojich vnútroštátnych strategických referenčných rámcov a operačných programov zabezpečili dôkladné zohľadnenie potenciálnych prínosov biopalív.

Politika **rozvoja vidieka** môže podporovať aj investície do poľnohospodárskej oblasti alebo do oblastí blízkych poľnohospodárstvu, napríklad do spracovania biomasy, ako aj do mobilizácie nevyužitej biomasy vlastníkmi lesov. Komisia navrhla strategické pokyny Spoločenstva pre rozvoj vidieka, ktoré kladú dôraz na obnoviteľnú energiu, vrátane biopalív. Ďalej navrhla, aby špecifická ad hoc skupina posúdila možnosti výroby a využitia biomasy a biopalív v rámci vnútroštátnych programov rozvoja vidieka.

Podobne ako oslobodenie palív od daní, aj ostatné formy oficiálnej podpory výroby a využívania biopalív musia jednoznačne zodpovedať opatreniam **štátnej pomoci**.

Komisia požiada dotknuté priemyselné odvetvia o vysvetlenie technického odôvodnenia **prekážok** zavádzaniu biopalív a zistí názory ostatných zainteresovaných strán. Bude monitorovať správanie príslušných priemyselných odvetví za účelom zabezpečenia toho, aby nedochádzalo k diskriminácii biopalív.

V rámci posudzovania vplyvu postupov a programov na podporu výroby a distribúcie biopalív bude Komisia zohľadňovať ich možné účinky na tradičné trhy s etanolom, potravinami, lesnými produktmi a s ropou.

3.4. Rozširovanie dodávok východzích surovín

Komisia

- zabezpečí, aby výroba cukru pre bioetanol podliehala tak nepotravinárskemu režimu na neobrábanej pôde, ako aj prémii pre energetické plodiny;
- posúdi možnosti dodatočného spracovania obilnín z existujúcich núdzových zásob na biopalivá, aby sa prispelo k zníženiu objemu obilnín vyvážaných s refundáciami;
- posúdi možnosť implementácie programu energetických plodín do konca roku 2006;
- bude monitorovať účinky dopytu po biopalivách na ceny komodít a vedľajších produktov a na ich dostupnosť pre konkurenčné priemyselné odvetvia a tiež účinky na zásobovanie potravinami a na ceny potravín v EÚ a v rozvojových krajinách;

[13] stanovenej v oznámení Komisie „Kohézna politika podpory rastu a zamestnanosti, KOM(2005) 299.

- bude financovať kampaň informujúcu farmárov a majiteľov lesov o vlastnostiach energetických plodín a o možnostiach, ktoré ponúkajú;
- vypracuje Lesnícky akčný plán, v ktorom bude zohrávať významnú úlohu využívanie energie lesného materiálu;
- posúdi, ako by sa dali zmeniť a doplniť právne predpisy o živočíšnych vedľajších výrobkoch v snahe zjednodušiť vydávanie povolení a schvaľovanie alternatívnych procesov výroby biopalív;
- zavedie navrhovaný mechanizmus na objasnenie noriem pre sekundárne využívanie odpadových materiálov.

Prebiehajúci proces **reformy Spoločnej poľnohospodárskej politiky**, ktorá sa začala v roku 1992, zredukoval cenovú podporu a pomohol zvýšiť konkurencieschopnosť poľnohospodárskej produkcie EÚ pre všetky možné výstupy: potraviny, živočíšne krmivo a nepotravinárske produkty, vrátane biopalív. Je to mimoriadne dôležité pre obilniny, ktoré sú v súčasnosti jedným z hlavných východzích surovín pre výrobu bioetanolu v EÚ. **Oddelenie** podpory príjmov od výroby zavedené reformou CAP v roku 2003 pomôže ďalšiemu rozvoju dodávok energetických plodín. Predovšetkým plodiny, ktoré mali nárok na priame platby len na základe nepotravinárskeho režimu v neobrábaných oblastiach, sa môžu teraz pestovať kdekoľvek bez straty podpory príjmov.

Povinnosť pestovania na **neobrábanej** pôde, ktorá bola zavedená spolu s reformou v roku 1992 ako nástroj na dosiahnutie rovnováhy na trhu s obilninami, sa začlenila do nového programu samostatných platieb. Neobrábaná pôda sa bežne nemôže používať na žiadny typ výroby, ale pestovanie nepotravinárskych plodín (vrátane energetických plodín) je povolené, ak je zaručené využitie biomasy buď zmluvou, alebo farmárom.

Nedávno bola dosiahnutá politická dohoda o významnej reforme Organizácie spoločného trhu s **cukrom**. Cukrová repa pestovaná pre bioetanol bude naďalej vyňatá z kvót. Komisia predloží svoj návrh, aby mala cukrová repa pestovaná pre bioetanol nárok na nepotravinársky režim na neobrábanej pôde, aj na prémiu pre energetické plodiny. Tým sa pre cukrovú repu zabezpečia nové odbytiská v EÚ.

Komisia na základe svojej trhovej politiky umožnila predaj alkoholu získavaného destiláciou hrozna z **núdzových zásob** pre energetické účely. Určite sa to však nedá považovať za trvalo udržateľný zdroj výroby biopalív. V roku 2005 bola prvýkrát vyhlásená verejná súťaž na spracovanie raže z núdzových zásob špecificky pre účely výroby bioetanolu. Komisia posúdi možnosti ďalšieho spracovania obilnín z existujúcich núdzových zásob na výrobu biopalív, aby sa tak prispelo k zmenšeniu objemu obilnín vyvážaných s refundáciou.

Okrem toho sa reformou CAP v roku 2003 zaviedla špeciálnu výpomoc pre energetické plodiny. K dispozícii je prémia vo výške 45 eur na hektár, s maximálnou zaručenou plochou 1,5 milióna hektárov ako rozpočtovým stropom. Ak žiadosti prekročia tento strop, prémia sa úmerne zníži. Tento program pre energetické plodiny bude predmetom správy Komisie, ktorá sa má vypracovať do 31. decembra 2006, a príslušných návrhov zohľadňujúcich implementáciu cieľov súvisiacich s biopalivami.

Biopalivá sa v súčasnosti vyrábajú takmer výlučne z plodín, ktoré sa dajú použiť aj pre potravinárske účely. S nárastom globálneho dopytu po biopalivách vznikajú obavy z toho, či v rozvojových krajinách nebude ohrozená dostupnosť potravín za prijateľné ceny. Biopalivá konkurujú surovinám aj v iných odvetviach. Vzhľadom na tieto obavy Komisia bude prísne monitorovať účinky dopytu po biopalivách.

Komisia zvažuje financovanie **informačnej kampane** pre farmárov a majiteľov lesov o vlastnostiach energetických plodín a o možnostiach, ktoré ponúkajú.

Komisia pripravuje **lesnícky akčný plán**, ktorý má byť prijatý v roku 2006 a v rámci ktorého bude významnú úlohu zohrávať energetické využívanie lesného materiálu. Bude to mimoriadne dôležité pre výrobu biopalív druhej generácie.

Organický odpad z papierenského priemyslu, živočíšne tuky a vedľajšie produkty, recyklované kuchynské oleje a mnohé iné zdroje sú ako zdroje energie nevyužité. Komisia nedávno prijala tematickú stratégiu prevencie a recyklovania odpadu[14] a návrh rámcových právnych predpisov o odpadoch[15]. V tomto návrhu Komisia uvádza mechanizmus na objasnenie noriem pre sekundárne využívanie odpadových materiálov, napríklad na výrobu biopalív.

3.5. Možnosti rozšírenia obchodovania

Komisia

- posúdi výhody, nevýhody a právne dôsledky predloženia návrhu na samostatné kódy názvoslovia pre biopalivá;
- zachová podmienky prístupu na trh pre dovážaný bioetanol, ktoré nie sú menej výhodné ako podmienky zabezpečené v súčasnosti platnými obchodnými dohodami, zachová najmä porovnateľnú úroveň preferenčného prístupu pre krajiny AKT a zohľadní problém narušenia preferencií;
- bude zastávať vyvážený postoj v súčasných aj budúcich obchodných rokovaniach s krajinami a regiónmi vyrábajúcimi etanol – EÚ bude rešpektovať záujmy domácich výrobcov aj obchodných partnerov EÚ v súvislosti s rastúcim dopytom po biopalivách;
- navrhne zmeny v „norme o bionafte“, aby sa podporilo využívanie množstva rastlinných olejov na výrobu bionafty a aby bolo možné nahradiť pri výrobe bionafty metanol etanolom.

Keďže neexistuje žiadna osobitná colná klasifikácia pre biopalivá, nie je možné kvantifikovať presný objem dovážaného etanolu, olejnatých semien a rastlinných olejov používaných v dopravnom sektore. Komisia posúdi výhody a nevýhody, ako aj právne dôsledky predloženia návrhu na **samostatné kódy názvoslovia** pre biopalivá[16].

V súčasnosti je bioetanol pod tarifným kódom 2207 oslobodený od cla na základe týchto preferenčných obchodných dohôd:

– iniciatíva Všetko okrem zbraní pre najmenej rozvinuté krajiny,

– dohoda z Cotonou s africkými, karibskými a pacifickými krajinami,

– nový motivačný program „GSP plus“ (osobitná motivačná dohoda pre trvalo udržateľný rozvoj a správne riadenie),

---

[14] KOM(2005) 666.

[15] KOM(2005) 667.

[16] Týmto hodnotením sa špecifikuje, či sa treba sústrediť na kódy KN (platné v rámci EÚ), alebo na medzinárodné kódy HS. Vytvorenie nových kódov HS vyžaduje medzinárodné rokovania, zatiaľ čo nové kódy KN môžu byť vhodné pre štatistické účely EÚ.

– niektoré bilaterálne preferenčné dohody, predovšetkým Euro-stredomorská dohoda.

Na ďalšie otvorenie trhu pre bioetanol budú mať vplyv dve prebiehajúce rokovania:

– na multilateriálnej úrovni rokovania v Dohe: Bioetanol bude podliehať nižším sadzbám po rokovaniach o prístupe na poľnohospodárske trhy. O prístupe na trh pre bioetanol sa diskutuje aj v rámci rokovaní o obchode a životnom prostredí, zatiaľ čo rokovania o prístupe priemyselných výrobkov na trh sú pre niektoré druhy biopaliva tiež dôležité;

– na regionálnej úrovni dohoda o voľnom obchode medzi EÚ a Mercosurom (Argentína, Brazília, Paraguaj a Uruguaj).

Cukor a bioetanol sú hlavným záujmom Brazílie, a preto predstavujú základné prvky týchto rokovaní.

Vzhľadom na rastúci dopyt po biopalivách sa Komisia usiluje o primeraný rozvoj domácej produkcie EÚ, širších možností vývozu biopalív a ich východzích surovín a o rozvoj ich hospodárskej životaschopnosti. V snahe vyhovieť záujmom domácich výrobcov aj obchodných partnerov EÚ Komisia zaujme **vyvážený postoj** v prebiehajúcich bilaterálnych a multilaterálnych obchodných rokovaniach s krajinami vyrábajúcimi etanol. Pokiaľ ide o súčasné obchodovanie, Komisia zachová tie podmienky prístupu na trh pre dovážaný etanol, ktoré nie sú menej výhodné ako podmienky zabezpečené v súčasnosti platnými obchodnými dohodami.

Pokiaľ ide o bionaftu, zmena **normy EN 14214** by mohla zjednodušiť využívanie väčšieho množstva druhov rastlinných olejov v rozsahu realizovateľnom bez výrazných nepriaznivých účinkov na výkonnosť paliva a rešpektujúcom normy trvalej udržateľnosti.

3.6. Podpora rozvojových krajín

Komisia

- zabezpečí, aby sa prijali sprievodné opatrenia pre krajiny podliehajúce protokolu o cukre, ktoré boli postihnuté reformou súvisiacou s cukrom v EÚ, a aby sa využili na podporu rozvoja výroby bioetanolu;
- vypracuje koherentný balík výpomoci biopalivám, ktorý sa bude môcť využívať v rozvojových krajinách s potenciálom na výrobu biopalív;
- preskúma, ako môže EÚ čo najlepšie pomôcť rozvoju vnútroštátnych platforiem biopalív a regionálnym akčným plánom pre biopalivá, ktoré sú ekonomicky a z hľadiska životného prostredia trvalo udržateľné.

Interné snahy Európskej únie o propagáciu obnoviteľnej energie idú ruka v ruke s jej ochotou posilňovať medzinárodnú spoluprácu v tejto oblasti, predovšetkým s rozvojovými krajinami.

Návrh Komisie týkajúci sa sprievodných opatrení pre krajiny podliehajúce protokolu o cukre, ktoré boli postihnuté **reformou súvisiacou s cukrom v EÚ**, predstavuje významnú iniciatívu v oblasti spolupráce. Sprievodné opatrenia podporia reštrukturalizáciu alebo diverzifikáciu v postihnutých krajinách, ktoré budú môcť na základe svojich stratégií čeliť dôsledkom reformy. V tejto súvislosti by mohla EÚ podporovať rozvoj sektora výroby etanolu na základe dôsledných štúdií vypracovaných pre jednotlivé krajiny.

Medzi ďalšie programy spolupráce patrí **Energetická iniciatíva Európskej únie** a **Johannesburská koalícia pre obnoviteľnú energiu (JREC – Johannesburg Renewable**

Energy Coalition). Energetická iniciatíva EÚ je zameraná na politický dialóg, zároveň so špecifickými partnerstvami a opatreniami súvisiacimi s dostupnosťou energie a so zmierňovaním chudoby. Obnoviteľná energia je ústrednou témou tejto iniciatívy, ktorá založila Energetický fond EÚ (s rozpočtom 220 miliónov eur). Funkčnou sa stane v roku 2006 a bude pôsobiť ako katalyzátor pre konkrétne investície v oblasti energetických služieb poskytovaných tým, ktorí žijú pod hranicou chudoby. JREC predstavuje širokú platformu, v rámci ktorej vlády spolupracujú na podpore obnoviteľných zdrojov energie. Kapitálová iniciatíva JREC sprevádza záväzok členských krajín JREC zisťovať a riešiť finančné problémy zakladateľov podnikov zaoberajúcich sa obnoviteľnou energiou a malých a stredných podnikov v tejto oblasti, predovšetkým v rozvojových krajinách.

V snahe ďalej rozvíjať synergiu medzi rozličnými dostupnými nástrojmi na podporu biopalív v rozvojovej politike Komisia vypracuje balík výpomoci biopalivám, ktorý bude využívať súčasné nástroje na podporu aspektov rozvoja biopalív v tých krajinách a regiónoch, kde biopalivá predstavujú dobrú možnosť trvalo udržateľnej redukcie chudoby. Zároveň s tým Komisia posúdi, ako môže najlepšie pomôcť zaangažovaniu malých podnikateľov do výroby biopalív: v ich vzťahu voči ostatným členom reťazca prostredníctvom šírenia informácií a výmeny najlepších postupov a v oblasti „juho-južných“ výmen prostredníctvom zdvojovania a vzájomných vzťahov medzi 2 podnikmi a podporou investícií súkromného sektora, napríklad prostredníctvom zaangažovania Európskej investičnej banky.

EÚ zabezpečí, aby opatrenia navrhované pre rozvoj biopalív boli plne v súlade s jej rozvojovou politikou a s vnútroštátnymi a sektorovými rozvojovými politikami.

V mnohých rozvojových krajinách sa budú musieť vypracovať metódy a stratégie v oblasti biopalív, zohľadňujúc pritom vnútroštátny potenciál, vyhliadky vnútroštátnych, regionálnych a medzinárodných trhov, technické normy, infraštruktúru a ďalšie ekonomické, sociálne a environmentálne aspekty. Rozvoj vnútroštátnych platforiem pre biopalivá spájajúcich všetky zainteresované subjekty zo súkromného aj verejného sektora má byť kľúčovým prvkom v tomto procese. Na regionálnej úrovni úspory z masovej činnosti a technologická štandardizácia rozširujú možnosti rozvoja biopalív. Regionálne **akčné plány pre biopalivá** vypracované regionálnymi organizáciami a zamerané na rozvoj regionálnych trhov môžu byť užitočné pri rozvoji biopalív. EÚ preskúma, ako môže čo najlepšie pomôcť v obidvoch týchto aspektoch. Okrem toho bude pomáhať pri zmierňovaní environmentálnych rizík prostredníctvom prieskumov jednotlivých prípadov a podporovaním rozvoja účinného regulačného rámca.

3.7. Podpora výskumu a vývoja

Komisia

- bude v rámci siedmeho rámcového programu pokračovať vo svojej podpore rozvoja biopalív a v posilňovaní konkurencieschopnosti priemyselného odvetvia biopalív;
- pridelí vysokú prioritu výskumu myšlienky „biorafinérie“ – hľadanie hodnotného využitia všetkých častí prevádzky – a biopalív druhej generácie.
- bude pokračovať v podpore rozvoja odvetvovej „Technologickej platformy pre biopalivá“ a v mobilizácii ďalších príbuzných technologických platforiem;
- bude podporovať realizáciu Strategického výskumného programu vypracovaného týmito technologickými platformami;

Očakáva sa, že výsledkom výskumu a technologického vývoja v oblasti biopalív bude pokles nákladov po roku 2010 v priemere o 30 %. Spoločenstvom financovaný výskum už dosiahol úspechy v rozvoji a raste priemyslu biopalív EÚ. Napríklad projekt EURODIESEL, ktorý sa začal realizovať v roku 1992, dokázal technickú a ekonomickú realizovateľnosť výroby a využívania bionafty bez výrazných technických problémov u traktorov, autobusov a osobných automobilov. Nedávno spustené integrované projekty RENEW a NILE predstavujú kľúčové opatrenia vo vývoji biopalív druhej generácie s cieľom skúšobnej výroby na úrovni tovární.

Odvetvová európska **Technologická platforma pre biopalivá** sa zameriava na prezentovanie a realizáciu spoločnej európskej predstavy a stratégie výroby a využívania biopalív, predovšetkým pre dopravné účely. Sú tu zastúpené významné európske subjekty zaoberajúce sa biopalivami, vrátane poľnohospodárskeho a lesníckeho sektora, potravinárskeho priemyslu, ropných spoločností a distribútorov paliva, výrobcov automobilov a výskumných ústavov. Aj ďalšie technologické platformy, napríklad Továrne budúcnosti, Lesnícky sektor a Trvalo udržateľná chémia, budú rozširovať vedomostnú základňu o výrobe biopalív. Opatrenia na európskej úrovni (ERA-NET) v oblasti biomasy budú ďalej zvyšovať efektívnosť nákladov financovania výskumu a technologického vývoja prostredníctvom koordinácie programov a realizácie spoločných opatrení na vnútroštátnej a regionálnej úrovni.

Návrh siedmeho rámcového programu (2007–2013) udeľuje prioritu výskumu biopalív za účelom ďalšieho posilnenia konkurencieschopnosti priemyslu výroby biopalív v EÚ. V rámci **Programu špecifickej spolupráce** sa budú výskumné činnosti sústreďovať predovšetkým na dve témy i) „Energia", s cieľom znížiť jednotkové náklady biopalív zdokonalením konvenčných technológií a vývojom biopalív druhej generácie (napríklad Fischer-Tropschova bionafta, lignocelulózový etanol, bio-dimetyléter) a ii) „Potraviny, poľnohospodárstvo a biotechnológia", uplatňujúca prírodné vedy a biotechnológiu na zdokonalenie systémov výroby biomasy. Kľúčovým prvkom obidvoch tém bude pojem biorafinérií s cieľom integrovaného využívania biomasy a maximalizácie nákladovej a cenovej efektívnosti konečných výrobkov.

Medzi ďalšie dôležité činnosti patrí podpora **uvádzania na trh** a šírenia osvedčených technológií výroby biopalív prostredníctvom programu „Inteligentná energia – Európa" (súčasť rámcového programu pre konkurencieschopnosť a inováciu), **vytváranie kapacít** pre zdokonaľovanie a demonštrácie, ako aj **medzinárodná spolupráca** s rozvinutými a rozvojovými krajinami za účelom ďalšieho využívania vzájomných výhod a prenosu technológií.

ANNEX 1

Biofuels Glossary

Biofuel	Liquid or gaseous fuel for transport produced from biomass
Biomass	Biodegradable fraction of products, waste and residues from agriculture (including vegetal and animal substances), forestry and related industries, as well as the biodegradable fraction of industrial and municipal waste
Synthetic biofuels	Synthetic hydrocarbons or mixtures of synthetic hydrocarbons produced from biomass, e.g. SynGas produced from gasification of forestry biomass or SynDiesel
Liquid biofuels	
Bioethanol	Ethanol produced from biomass and/or the biodegradable fraction of waste, for use as biofuel E5 contains 5% ethanol and 95% petrol E85 contains 85% ethanol and 15% petrol
Biodiesel	A methyl-ester produced from vegetable oil, animal oil or recycled fats and oils of diesel quality, for use as biofuel (PME, RME, FAME) B5 is a blend of petroleum-based diesel (95%) and biodiesel (5%) B30 is a blend of petroleum-based diesel (70%) and biodiesel (30%) B100 is non-blended biodiesel
Biomethanol	Methanol produced from biomass, for use as biofuel
Bio-ETBE	Ethyl-Tertio-Butyl-Ether produced from bioethanol. ETBE is used as a fuel additive to increase the octane rating and reduce knocking. The percentage volume of bio-ETBE calculated as biofuel is 47%.
Bio-MTBE	Methyl-Tertio-Butyl-Ether produced from biomethanol. MTBE is used as a fuel additive to increase the octane rating and reduce knocking. The percentage volume of bio-MTBE calculated as biofuel is 36%.
BtL	Biomass to liquid
Pure vegetable oil	Oil produced from oil plants through pressing, extraction or comparable procedures, crude or refined but chemically unmodified, which can be used as biofuel when compatible with the type of engine involved and the corresponding emission requirements.
Gaseous biofuels	
Bio-DME	Dimethylether produced from biomass, for use as biofuel
Biogas	A fuel gas produced from biomass and/or the biodegradable fraction of waste, which can be purified to natural gas quality for use as biofuel or woodgas.
Biohydrogen	Hydrogen produced from biomass and/or the biodegradable fraction of waste for use as biofuel.
Other renewable fuels	
	Renewable fuels other than biofuels which originate from renewable energy sources as defined in Directive 2001/77/EC and are used for transport purposes

ANNEX 2

Biofuels: progress at national level

Member State	Market share 2003	National indicative target for 2005	Targeted increase, 2003–2005
AT	0.06%	2.5%	+2.44%
BE	0	2%	+2%
CY	0	1%	+1%
CZ	1.12%	3.7% (2006)	+ 1.72% (assuming linear path)
DK	0	0%	+0%
EE	0	not yet reported	not yet reported
FI	0.1%	0.1%	+0%
FR	0.68	2%	+1.32%
DE	1.18%	2%	+0.82%
GR	0	0.7%	+0.7%
HU	0	0.4–0.6%	+0.4–0.6%
IE	0	0.06%	+0.06%
IT	0.5%	1%	+0,5%
LA	0.21%	2%	+1.79%
LI	0 (assumed)	2%	+2%
LU	0 (assumed)	not yet reported	not yet reported
MT	0	0.3%	+0.3%
NL	0.03%	2% (2006)	+0% (promotional measures will come into force from January 2006)
PL	0.49%	0.5%	+0.01%
PT	0	2%	+2%
SK	0.14%	2%	+1.86%
SI	0 (assumed)	not yet reported	not yet reported
ES	0.76%	2%	+1.24%
SV	1.33%	3%	+1.67%
UK	0.03%	0.3%	+0.27%
EU25	**0.6%**	**1.4%**	**+0.8%**

Sources:

2003: national reports under the biofuels directive except Belgium (Eurostat figure for 2002), and Italy (EurObserv'ER)

2005: national reports under the Biofuels Directive. The EU25 figure assumes linear development for CZ, 0 for NL and 0 for the three states that have not yet reported a target.

ANNEX 3

Policies Promoting Biofuels in non-EU countries

Rising oil prices, pressure to reduce CO2 emissions, and the desire to increase energy self-sufficiency, conserve valuable foreign exchange and create employment are motivating countries around the world to enact policy measures in support of biofuels.

Like the EU, a number of countries have set short- and long-term **targets** for the percentage or quantity of biofuels to be incorporated into conventional fuel. In certain countries a percentage blend is **mandatory** in all or part of the country. In Brazil, which has the world's most developed biofuels industry, a 25% blend is mandatory. Canada has a 3.5% target for the incorporation of bioethanol by 2010 but has a mandatory level of 5% for Ontario, to be achieved by 2007.

A number of countries give **tax credits or incentives** to biofuel producers or feedstock growers, and waive the excise and/or fuel tax, making the fuel cheaper to buy than conventional petrol or diesel. In some cases government-owned vehicles are required to use biofuels. From January 2006 India will introduce a biodiesel purchasing policy, obliging public sector oil companies to buy oil produced from jatropha, pongamia and other oil plants and sell it in a 5% blend, rising to 20% in 2020.

In Brazil and Thailand there are **tax exemptions for vehicles** able to run on biofuels. Thailand is also supporting the development of domestically-produced "green" vehicles.

Many countries have grant and **loan programmes** for the construction of processing plants or the development of feedstock. In Australia, seven new projects have recently received Government backing.

Brazil's example is best known and has served as inspiration for a number of other, mainly sugar-producing, countries. Brazil has become the world's largest producer and consumer of ethanol, largely thanks to the targeted subsidies under the Proalcool programme.

The Proalcool programme was launched in 1975 as a response to the oil price shocks of 1973/74 and as a means to develop a use for surplus sugar production. It provided incentives for ethanol producers, as well as price subsidies for consumers through tax reductions. Initially, the programme was very successful: in 1986, 90% of all new cars sold ran solely on ethanol, while ethanol production costs and prices gradually decreased due to economies of scale and gains in yield.

In Brazil all petrol is still sold with an ethanol component of 20–26%. In economic terms, investments in agriculture and industry for the production of transport ethanol in the period 1975–89 has been estimated at close to US$ 5 bn, triggering benefits in terms of import savings with a value of over US$ 52 bn for the period 1975–2002. Although the programme lost some of its impact in the 1990s due to a slump in world oil prices and the phasing-out of government incentives, it is seeing a resurgence related to current high oil prices, the competitiveness of ethanol as a transport fuel and the emergence of new export markets.

There are currently no subsidies for ethanol production and the product is very competitive on the domestic market: hydrated ethanol is sold for 60–70% of the price of gasohol (a blend of 90% petrol and 10% ethanol) at the pump. The Brazilian government continues to pay close attention to the biofuels sector, however, by encouraging the sugar cane industry and the provision of “flexible-fuel” vehicles. In addition, new legislation on biodiesel was implemented in January 2004.

The world’s second largest producer of bioethanol, the **United States**, has seen an exponential rise in production initiatives over the last year thanks to a series of tax measures and incentives.

In 2004 the Energy Tax Act was reworked and renamed the Volumetric Ethanol Excise Tax Credit (VEETC), meaning that the tax exemption now applies to all levels of blending. VEETC extended the existing ethanol tax incentive to the end of 2010 at a rate of $0.51 per gallon. It also improved the “small ethanol producer tax credit”, which allows a 10 cent per gallon tax credit for facilities with a capacity of less than 30 million gallons per year. VEETC also introduced a tax credit of $1 per gallon for biodiesel if made from new oil or $0.50 per gallon if made from recycled oil.

Other federal tax incentives include income tax deduction for alcohol-fuelled vehicles and an alternative-fuels production tax credit. The American Jobs Creation Act of 2004 (Public Law 108-357) provides tax incentives for alcohol and biodiesel fuels, available to blenders/retailers beginning in January 2005. The credits are $0.51 per gallon of ethanol at 190 proof or greater, $1.00 per gallon of agri-biodiesel, and $0.50 per gallon of waste-grease biodiesel. If the fuel is used in a mixture, the credit amounts to $0.05 per percentage point ethanol or agri-biodiesel used or $0.01 per percentage point of waste-grease biodiesel.

In 2005, as part of its new energy bill, the United States introduced a “renewable fuels standard” (RFS), with a target rising from 4 billion gallons in 2006 to 7.5 billion gallons by 2012. The industry is confident of meeting this target and expects eventually to achieve a 10% market penetration.

A Bioethanol Bill, which would require the blending of bioethanol into commercial gasoline, was recently approved by the House of Representatives. Under the bill, all commercial motor fuels would be required to have a 5% blend of bioethanol within two years of the act coming into force. After another two years, the required blend would go up to 10%.

ANNEX 4

Biofuels Market Situation

Today, bioethanol is the world's main biofuel. Biodiesel, which until recently was produced almost solely in the EU, is now gaining a foothold in many regions across the world. Biogas comes a poor third and has so far made a breakthrough only in Sweden.

According to EurObservER, the EU's production of biofuels amounted to 2.4 million tonnes in 2004: 0.5 million tonnes of bioethanol and 1.9 million tonnes of biodiesel. This is an increase of more than 25% compared with the previous year and production capacities are increasing rapidly.

For bioethanol, more than 1 million tonnes are expected by the end of 2005 and capacity is likely to treble by the end of 2007. For biodiesel, the estimated 66 production sites across the EU are scheduled to expand to 75–80 plants by the end of 2005. For mid-2006 an increase in total EU25 biodiesel production capacity to 3.8 – 4.1 million tonnes is expected.

Table 1: EU Production of liquid biofuels

	Bioethanol			Biodiesel		
	2002	**2003**	**2004**	**2002**	**2003**	**2004**
		1000 t			1000 t	
Czech Rep.	5			69	70	60
Denmark				10	41	70
Germany			20	450	715	1035
Spain	177	160	194		6	13
France	91	82	102	366	357	348
Italy				210	273	320
Lithuania						5
Austria				25	32	57
Poland	66	60	36			
Slovak Rep.						15
Sweden	50	52	52	1	1	1
UK				3	9	9
from interv. stocks		70	87			
EU25	**388**	**425**	**491**	**1134**	**1504**	**1933**

source: EurObservER 2005

In 2004 world production of **bioethanol** for fuel use was around 30 billion litres. This represents around 2% of global petrol use. Production is set to increase by around 11% in 2005. The table[17] below shows ethanol production by world region.

Brazil has long been the world's leading producer of bioethanol. The sugarcane area is constantly being extended, in order to meet growing domestic and export demand. With around 1 million flex-fuel[18] cars expected to be on Brazil's roads by the end of 2005, the availability of bioethanol for export could be reduced, at least in the short term. In the **United**

[17] It should be noted that not all ethanol production is for biofuels. At present, accurate figures for worldwide fuel ethanol production are not available.

[18] Flex-fuel cars can run on any combination of gasoline and bioethanol.

States bioethanol output is expanding at an unprecedented rate and now nearly matches that of Brazil. Canada is a world leader in developing second-generation bioethanol.

Table 2: World ethanol production (fuel and other uses)

Ethanol production	2005 bio litres*	2004 bio litres
Brazil	16.7	14.6
United States	16.6	14.3
European Union	3.0	2.6
Asia	6.6	6.4
China	3.8	3.7
India	1.7	1.7
Africa	0.6	0.6
World	**46.0**	**41.3**

* F.O. Licht's estimate

In 2004 the **European Union**, with production of almost 0.5 million tonnes, is estimated to have produced 10% of the world's bioethanol. The leading EU producers were Spain and France. The leading consumer was Sweden, with about 80% of the quantities imported, mostly from Brazil.

In **Asia**, Thailand is currently building over a dozen ethanol plants that will use sugar cane and rice husks. Thailand's ethanol production capacity could rise to 1.5 billion litres a year. Pakistan, the world's largest exporter of molasses, is launching a domestic bioethanol programme to absorb some of the country's estimated 400 000 tonne production capacity, following the withdrawal of its special duty free access under Regulation (EC) No 2501/2001, which allowed it to export ethanol duty-free to the EU. Bioethanol expansion in India was slowed by a shortage of feedstock, caused by a drought affecting sugar cane production. Forced to import large quantities of ethanol from Brazil last year, India's domestic production should be back on track this year. It produces more than 1.5 billion litres of ethanol annually, of which only a quarter is used for fuel purposes.

A rapidly growing demand for sugar in the Far East means that increased ethanol production has to be balanced against a tight world sugar market and strong export potential. **China**'s ethanol industry comprises over 200 production facilities in 11 provinces, capable of producing more than 10 million tonnes of ethanol each year. As food security is a great concern to China, they have also made investments in Brazil, from where they are likely to import considerable quantities of ethanol in the future, as will **Japan**.

A number of **ACP** sugar-producing countries are planning to diversify into bioethanol, but whether many of them will be able to produce at sufficiently low cost to be competitive is uncertain. However, the potential for biofuel production is not limited only to countries that grow sugar cane. **Nigeria** is considering the use of cassava, of which it is the world's leading producer. Other feedstocks, such as sweet sorghum (for bioethanol) and jatropha (for biodiesel), require lower fertiliser input, are more resistant to drought and can be grown in any region of the world. However, yield volatility may reduce their long-term profitability.

The **EU** is the world's leading region for the production and consumption of **biodiesel**. EU25 production increased to almost 2 million tonnes in 2004, with Germany the main producer, followed by France and Italy.

Around the world, many other countries have now launched biodiesel programmes, using a wide range of different feedstocks, from cassava to used cooking oil.

The **United States**' National Biodiesel Board anticipates that 75 million gallons of biodiesel will be produced in 2005, or three times as much as in 2004. A federal tax incentive, state legislation and a diesel shortage are all contributing to a rise in demand. In **Brazil** a 2% biodiesel blend will become mandatory in 2008. In addition to developing soya, investments are also being made to develop production from castorseed, in particular in the poorer semi-arid north-east of the country.

Malaysia, the world's biggest producer of palm oil, is developing a biodiesel industry, as are Indonesia and the Philippines. The first two countries will also supply palm oil to new plants in Singapore, from where biodiesel will be exported. The obligation in **India** to mix 5% biodiesel with normal diesel is expected to create an immediate demand of 2.5 million tonnes of biodiesel, which may increase to 16 million tonnes if the mix is to achieve the target of 20% in 2020.

Fiji is keen to replace 10% of its diesel fuel imports with coconut oil from local copra production.

Some **ACP countries** are exploring biofuels options with the help of EU Member States. One example is a partnership between a Danish laboratory and the University of Dar es Salaam, Tanzania, which is carrying out fundamental research into the production of ethanol from lignocellulosic waste materials. The production of bioethanol from agricultural waste in the developing world can be envisaged with no danger that this would detract from food production. Feasibility studies are also being carried out on using cotton oil as biodiesel in Brazil and West Africa.

Production of **biogas** has increased significantly, but it is used mainly for combined power and heat generation. Although in Europe more than 500 000 gas-fuelled vehicles have been sold in recent years, they mainly run on fossil gas. However, biogas as a transport fuel is used in some countries and Sweden has about 50 biogas refuelling stations.

ANNEX 5

Trade in Biofuels

1. Biodiesel

Biodiesel imports into the EU are subject to an *ad valorem* duty of 6.5%. However, there is no significant external trade, since the EU is by far the world's biggest producer. Although technical traits are reported to be less favourable than for rapeseed oil, biodiesel generated from imported soya and palm oil can be mixed in low percentages with rapeseed biodiesel without major problems.

2. Bioethanol – current trade

There is currently no specific customs classification for bioethanol for biofuel production. This product is traded under code 2207, which covers both denatured (CN 2207 20) and undenatured alcohol (CN 2207 10). Both denatured and undenatured alcohol can then be used for biofuel production. It is not possible to establish from trade data whether or not imported alcohol is used in the fuel ethanol sector in the EU.

An import duty of €19.2/hl is levied on undenatured alcohol, while an import duty of €10.2/hl applies to denatured alcohol.

Table I

Imports under code 2207 (in hl)			
	Av. 1999–2001	**Av. 2002–04**	**% of total (02–04)**
Undenatured alcohol	1 167 935	2 383 239	93%
Denatured alcohol	279 904	180 988	7%
Total	1 447 839	2 564 226	100%

Source: Eurostat Comext database, EU25 since 1999 CN (simulated) – Statistical regime 4 – extracted on 29 July 2005.

Overall imports of alcohol under code 2207 averaged 2 564 226 hl over the 2002–04 period, up from 1 447 839 hl over 1999–2001. Over 93% came under code 2207 10 (undenatured alcohol).

The principal trade trends are summarised in Table II:

Table II

Total imports of alcohol under code 2207 (in hl) by duty enjoyed by the exporting countries					
	2002	**2003**	**2004**	**Av. 2002–04**	**% of total**
Reduced duty	227 285	182 940	288 364	232 863	9%
Duty-free	980 693	2 027 632	1 709 282	1 572 536	61%
MFN	657 011	494 771	1 124 699	758 827	30%
TOTAL	1 864 989	2 705 344	3 122 345	2 564 226	100%

Source: Eurostat Comext database, EU25 since 1999 CN (simulated) – Statistical regime 4 – extracted on 29 July 2005.

a) average imports of bioethanol increased by 77% over 2002–2004 compared to the previous three-year period (1999–2001), when they totalled 1 447 839 hl;

b) over that period 70% of these imports were traded under preferential conditions, of which almost 61% were duty-free, while 9% benefited from some type of duty reduction;

c) 30% of EU trade under code 2207 takes place under MFN (most favoured nation) conditions.

With respect to the largest exporting countries:

a) over the 2002–2004 period, Pakistan was the largest duty-free exporter with an average of 501 745 hl, followed, at a distance, by Guatemala with 223 782 hl;

b) Brazil is the only country capable of exporting large quantities as MFN, with an average of 649 640 hl over the same period, with the second MFN exporter, the USA, on only 20 109 hl;

c) one country – Ukraine – accounts for the vast majority of imports at reduced duty, with 107 711 hl over the 2002–04 period. Egypt came second with over 43 000 hl.

In addition, recent trends in trade flows may require further consideration, given that increasing amounts of imports take place under headings other than 2207 (for instance under heading 3824 when bioethanol is blended with petrol, attracting a normal customs duty of around 6%). Bioethanol is also imported, blended in ETBE.

3. Preferential imports of bioethanol into the EU

The EU's preferential trade basically comes under two regimes: the Generalised System of Preferences (including, among others, the Everything But Arms (EBA) initiative) and the Cotonou Agreement. The main preferences accorded under each regime are summarised in Table III and described in detail in the following sections.

Table III

Import conditions under code 2207 under EU's main preferential agreements					
	GSP normal		**GSP+**	**EBA**	**Cotonou**
Duty reduction	15% up to 31.12.2005	0% as of 1.1.2006	100%	100%	100%
Quantitative restrictions	NO		NO	NO	NO
Beneficiaries	All GSP beneficiaries if not graduated.		Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Panama, Peru, El Salvador, Venezuela, Georgia, Sri Lanka, Mongolia and Moldova	LDCs	ACPs

3.1. GSP

Council Regulation (Regulation (EC) No 2501/2001), in force until 31 December 2005, classified denatured and undenatured alcohol under code 2207 as a sensitive product.

According to Article 7(4) of the Regulation, imports of this alcohol from all GSP beneficiary countries qualified for a 15% reduction on the MFN duty[19].

Under the special drugs regime established by Council Regulation (EC) No 2501/2001, which was in force from the early nineties until repealed on 30 June 2005, exports from a number of countries (Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Peru, Pakistan, El Salvador and Venezuela) qualified for duty-free access under code 2207.

The new GSP Regulation (Council Regulation (EC) No 980/2005 of 27 July 2005), which applies from 1 January 2006 to 31 December 2008, no longer provides for any tariff reduction for either denatured or undenatured alcohol under code 2207 (still classified as a sensitive product). This Regulation put in place a special incentive arrangement for sustainable development and good governance (the new GSP+ incentive scheme), which has been in force on a provisional basis since 1 July 2005 and applies on a permanent basis from 1 January 2006 to 31 December 2008. This new incentive arrangement grants unlimited and duty-free access (suspension of Common Customs Tariff duties) to denatured or undenatured alcohol under code 2207. It includes all the countries that already benefited from the previous drugs scheme, with the exception of Pakistan, which is subject to the full MFN duty.

The new incentive arrangement now also includes Georgia, Sri Lanka, Mongolia and Moldova, which have not so far exported bioethanol to the EU.

Moreover, a special arrangement for the least developed countries (the EBA initiative) under the new GSP Regulation offers unlimited duty-free access to denatured or undenatured alcohol under code 2207.

3.2. Cotonou Agreement

Under the Cotonou Agreement, ACP countries qualify for duty-free access for denatured and undenatured alcohol under code 2207 with the sole exception of South Africa. Under Regulation (EC) 2501/2001, South Africa enjoys a 15% reduction in customs duties. From 1 January 2006 it has to pay full MFN duty.

3.3. Other countries with preferential arrangements

Egypt currently has unlimited duty-free access to the EU under the Euro-Mediterranean Agreement. Before that, it qualified for a 15% reduction under the GSP scheme.

Norway, which ranks among the top ten exporters with a total of 89 375 hl under code 2207 in 2004, has been granted duty-free access to the EU under the system of tariff rate quotas (TRQs) since the mid-nineties. In 2005 the TRQ will total 164 000 hl for exports under code 2207 10 (up from 134 000 hl the previous year) and 14 340 hl under code 2207 20, up from 3 340 hl.

4. Trade analysis – ethanol

Table IV sums up trade under the various preferential arrangements.

---

[19] Article 7(4) of Council Regulation (EC) No 2501/2001 of 10.12.2001.

Table IV

Imports under preferential conditions 2002 – 2004 (in hl) by duty regime enjoyed by the exporting country					
	2002	**2003**	**2004**	**Av. 2002–04**	**% of total trade 2002–04**
GSP normal	227 285	182 940	288 364	232 863	9%
GSP+	553 156	1 569 005	1 412 896	1 178 352	47.5%
ACP	291 055	268 784	154 663	238 167	9%
EBA	30 018	86 247	18 956	45 074	1.5%
Others	106 464	103 597	122 768	110 943	4%
Total preferential	1 207 978	2 210 573	1 997 646	1 805 399	70%
Total MFN	657 011	494 771	1 124 699	758 827	30%
Grand total	1 864 989	2 705 344	3 122 345	2 564 226	100%

Source: Eurostat Comext database, EU25 since 1999 CN (simulated) – Statistical regime 4 – extracted on 29 July 2005.

4.1. GSP

Trade data for 2001–2004 show a dramatic increase in bioethanol exports from the countries benefiting from the special drugs regime in previous years. Although these countries have benefited from the same regime since the 1990s, the unlimited duty-free access enjoyed under this scheme at a moment of rising demand for alcohol under code 2207 can be considered the single most important factor underlying the doubling of bioethanol exports from these countries to the EU. All major exporters under code 2207 over the last three years benefit from this scheme: Pakistan, Guatemala, Peru, Bolivia, Ecuador, Nicaragua and Panama.

Altogether, exports of ethanol from the GSP-plus beneficiaries totalled 1 412 896 hl in 2004: practically all duty-free exports to the EU and 46% of all exports under code 2207 to the EU over the 2002–2004 period.

Thanks to its lower production costs, Pakistan took a big lead over the other GSP beneficiaries with 1 008 656 hl in 2004 (the second largest exporter in the world) followed, at a distance, by Guatemala with over 250 000 hl.

Under the new GSP, the exclusion of Pakistan from the list of countries having unlimited duty-free access to the EU market will remove from the market one of the most aggressive and competitive producers. All the other direct competitors under the GSP drugs regime will continue to enjoy duty-free access to the EU market and might be expected to fill the gap left by Pakistan, as they have relatively low production costs too.

Nevertheless, at US$14.52/hl, Pakistan has production costs closer to Brazil's, which, with production costs of US$13.55/hl, still manages to export substantial quantities to the EU despite paying the full MFN duty. Pakistan might therefore be expected to continue to be able to export significant quantities of ethanol to the EU, albeit not at the same pace as before, thus utilising the increased production capacity built over the last couple of years.

By contrast, the 15% reduction offered by the normal GSP regime provided access for approximately 9% of exports of the same product to the EU market. Unlike the obvious favourable impact of the GSP drugs regime, the impact of the 15% duty reduction is more difficult to assess. The two largest exporting countries benefiting from this reduction are

Ukraine and South Africa. In the case of Ukraine, the introduction of the 15% reduction coincided with a dramatic increase in exports over the 2002–2004 period. For South Africa, on the other hand, the last two years showed exports stable at approximately 50 000 hl, following a dramatic decrease over the 2000–2001 period. Under these conditions, it is difficult to predict the impact of the removal of the 15% import duty reduction, although it seems fair to say that even such a small reduction seemed to provide a competitive advantage over the countries paying full duty.

4.2. EBA

So far, exports of bioethanol to the EU from countries benefiting from the special arrangement for the least developed countries (the EBA initiative) under the GSP (EC) Regulation No 980/2005 have been negligible and have come primarily from one country – the Democratic Republic of Congo – which already qualified for duty-free access as an ACP country. At the moment, the Democratic Republic of Congo is the only LDC with sizeable, though erratic, exports of alcohol to the EU under code 2207 since 1999. In 2004 exports totalled 18 956 hl after peaking at 86 246 hl the year before.

It is fair to recognise, however, that the EBA dates back to only 2001 and some of the countries which did not have duty-free access under other earlier regimes (notably Bangladesh, Laos, Cambodia, Afghanistan and Nepal) might find new ways of access to the EU in the medium or longer term.

New opportunities might emerge in these countries – which generally do not produce (or are not very competitive at producing) sugar cane or any other raw material for bioethanol production from their own resources – in the form of processing molasses imported from their competitive, sugar-producing neighbours. This might be the case with Cambodia, which could use raw material from Thailand, or with Bangladesh and Nepal, which might process raw material from India. At the moment it is difficult to quantify future potential production from these countries, but investments are known to have been made in some of them, for example Bangladesh.

In this respect, it is important to stress that under Council Regulation (EC) No 980/2005, imports are subject to the GSP rules of origin including regional cumulation. The Commission services are currently considering the reform of GSP rules of origin in line with the orientations contained in the Commission's Communication COM(2005) 100 of 16 March 2005 on "The rules of origin in preferential trade arrangements: Orientations for the future". This aims at simplification and appropriate relaxation of the rules. *Inter alia*, if favours the principle of using a value-added method for the determination of origin.

4.3. Cotonou Agreement

- On the whole, ACP exports to the EU under code 2207 have so far been limited. Over the last couple of years, however, they have been fairly stable at 238 167 hl, despite a low of 154 663 hl in 2004 (excluding South Africa: 48 728 hl).

Swaziland and Zimbabwe are by far the leading exporters with an average of 85 562 hl and 120 261 hl, respectively, over the 2002–04 period. A number of ACP countries are likely to consider bioethanol production as an alternative to sugar production as part of the restructuring resulting from the EU sugar reform. However, bioethanol production from sugar cane might remain relatively low and limited only to countries where sugar production is competitive, such as Swaziland and Zimbabwe, which have production costs close to Brazil's and India's and which are already exporting substantial quantities to the EU under code 2207.